

der ligeledes fra de Ministres Side, hvis Forslag vare blemne forkastede i det andet Thing, saa vel som af den høitærede Finansminister givet os Forklaring om, at de Bevillinger, for hvilke de have kæmpet meget tappert i det andet Thing, vare egentlig ikke saa strengt nødvendige, og at man dog kunde undgaa at tage dem op, og at det var bedre, at Sessionen nu gik roligt og hurtigt til Ende, uden at sende Finansloven tilbage til det andet Thing. Dette gik vi da søieligt ind paa. Denne Indvømmelse er nu bleven tagen til Indtægt i det andet Thing ved dets Overførelse af Finansloven til dette Thing. Hvorledes er det ikke blevet gjort gjældende overfor de ærede Ministres Forlangender i det andet Thing med Hensyn til de forskjellige omtvistede Spørgsmaal, at Ministeriet og Landsthinget jo allerede forrige Aar havde afvieseret ved de Afgjørelser, der med Hensyn til nogle af de omtvistede Spørgsmaal havde fundet Sted ogsaa denne Gang og paa samme Maade. Dette gjælder navnlig med Hensyn til Bevillingen til Pantserflibet. Der blev sagt i det andet Thing: Ja, den ærede Marineminister vidste jo, hvorledes Situationen var, da han gik ind og overtog Marineministeriet, at den forrige Marineminister havde fundet sig i at undgaa at benytte Landsthingets Understøttelse til at søge Bevilling paa Finansloven til Pantserflibet, og ved denne Eftergiveness fandt man nu, at ogsaa den nuværende Marineminister maatte være bunden ligeover for Forkastelsen af Bevillingen paa dette Finanslovsforslag, og at der ikke var nogen Grund nu til at ansøe det for saa vigtigt, at denne Bevilling blev givet, efter at Marineministeren roligt havde fundet sig i, at den blev fraget paa Finansloven ifjor. Det blev os den Gang sagt, at Bevillingerne, som da bleve negtede af Folkethinget, paa ingen Maade vare opgivne, men blot udsatte, og at man kunde være rolig for, at naar man kom igjen og søgte disse Bevillinger, vilde de naturligvis blive givne. Nu have vi Erfaringen for os, hvad Opfattelsen betyder; denne vil naturligvis gjentages Aar for Aar, indtil der engang kommer en Minister, som ved Hjælp af det store Mindretal i Folkethinget og den store Flethed, der vist i saa Henseende vil findes her i Thinget, med fast Villie beslutter at skaffe Marinen dette Skib. Jeg tror derfor, at Landsthingets Skilling ved at vise den samme Søielighed og Søielighed som i de foregaaende Aar vil blive saa vanskelig, for ikke at sige saa betydningsløs, at det er et stort Spørgsmaal, om der egentlig, dersom vi Alle bleve hjemme til

næste Aar, vilde efterlades et stort Saavn. I Overrigt skal jeg med Hensyn til Finanslovsforslaget tillade mig at tilføie, at jeg naturligvis er ganske enig i, hvad det ærede Medlem for København (Bloug) yttrede angaaende Lønningsspørgsmaalet, men at jeg vil søge — foruden den saaledes bebudede Vædring — at vi kunne opnaa en Bevilling til Pantserflibet endnu iaar. Jeg vil i den Henseende tro paa, at den høitærede Marineminister ikke, naar et saadant Forslag foreligger her fra Thingets Side, vil tale imod det. Jeg haaber i alt Fald, at ikke den besynderlige Situation maatte fremkomme, at Pantserbevingen bliver negtet her paa Grund af Tillid til Ministeriet, ligesom den i det andet Thing væsentlig blev negtet af Mistillid til Ministeriet. Den Situation er jo ikke saa fjern. Naar jeg nu, som jeg skal tillade mig, til 2den Behandling, stiller et Forslag derom, er det, fordi jeg er af den bestemte Mening, at dette Spørgsmaal ikke bør og ikke uden Skade kan udsættes længere. I den Henseende ere heldigvis baade Hæren og Flaaden, baade Krigsministeren og Marineministeren og Alle, som have bekræftet sig med denne Sag, enige, at det er aldeles nødvendigt, dersom man vil naae noget af de Formaal, der af Forsvarskommissionen bleve opstillede som de vigtigste Opgaver for Flaaden, nemlig at dække Derne mod voldeligt Oversals, vedligeholde Forbindelsen mellem Landsdelene for at sikre Hærens Afdelinger Overfart til de Steder, hvor de skulle bruges, og til dog noget at indskrænke de Kyster, som Hæren vilde faae at forsvare. Skal blot noget af disse Diemed opnaas, kan det ikke opnaas — derom tror jeg ikke, at der længere er nogen Strid tilstede — alene ved Kanonbaade, men vi maa have et større Skib, som kan optage Kampen noget i første Linie eller noget borte fra Kysterne. Det er ikke min Venst, naar jeg bebuder, at jeg vil stille Vædringsforslag derom, at stille Forslaget saaledes, som det var stillet af den ærede Marineminister ved 3die Behandling. Jeg vil ikke stille Forslag om, at der bevilges 400,000 Rbd. til dette Skib. Jeg anser det endog saa for tvivlsomt, om disse 400,000 Rbd. kunne tilfulde benyttes nu i det kommende Finansaar, idet der jo høier en Forberedelse til Anskaffelse af Materialier, saa at jeg ikke tror, at det er fuldt nødvendigt, at det Beløb bliver bevilget; men hvad jeg anser for nødvendigt, er, at den Anmærkning, som nu findes i §. 23, hvor det hedder: „Paabegynde Bygningen af Sømateriel, hvortil maa anvendes indtil 1 Million“,